

Det er altså ikke rimeligt, at fordi enkelte virksomheder på grund af en i forvejen ejendommeligt sammensat energibelastning kan se en god forretning i det her, så bliver den pludselig afskåret fra det, fordi man mener, at der ligger et andet værk, som har noget overskudsvarme, virksomhederne burde bruge i stedet for.

Når man har lavet en afgift, som virker således, at det for nogle erhvervsvirksomheder er en god idé at gøre det, så er jeg meget betænkelig ved, at man selektivt kan gå ud og afskære enkelte virksomheder fra at gøre det, fordi man tager nogle andre hensyn med sin politik.

Jeg håber egentlig, at vi alle sammen er enige om, at det sådan rent retsbevidstmæssigt og retstilstandsmæssigt i Danmark ikke er særlig behageligt som samfund og slet ikke som erhvervsliv at operere i den slags, hvad skal vi sige, meget selektive former for forbud og tilladelser for enkelte virksomheder.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Nej, hvis det forholdt sig sådan, som hr. Peter Hansen-Nord siger, så ville jeg give ham fuldstændig ret, men nu er det jo sådan, at de afgørelser baserer sig på de kommunale planer for energiområdet, hvor visse områder er udlagt til kraftvarmeformål, netop fordi man planlægningsmæssigt ved, at man har et stort centralt værk, der laver megen el og megen varme samtidig. Så det er altså det kommunale selvstyre, man skal have fat i, hvis man er utilfreds.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jamen sådan står der ikke i lovforslagets § 1, nr. 5, stk. 3. Der står, at miljø- og energiministeren kan bestemme, at der ikke ydes tilskud for elproduktion på et anlæg for naturgasbaseret industriel kraftvarme. Det er her, man har selektiviteten.

Nu fik jeg ikke før svaret på det om miljøafgifter og den gamle artikel i Børsen, som vel snart er tre år gammel eller mere, men jeg tror, at spørgsmålet fra journalisten lød: Vil det sige, at miljøafgifter som sådanne slet ikke virker adfærdsregulerende?

Hertil må jeg jo sige – nu bruger hr. Martin Glerup selv udtrykket logik for perlehøns – at det er klart, at enhver beskatning på en eller anden ting altid virker adfærdsregulerende, og det var egentlig det, der var udgangspunktet for diskussionen dengang.

Så man kan ikke sige, at afgifter af den ene eller anden slags ikke virker; det er imod sund fornuft at påstå, at de ikke kommer til at påvirke adfærden. Det er således klart, at hvis cigaretter alligevel kommer til at koste 300 kr. pr. pakke, så vil jeg også begynde at overveje at sætte forbruget ned.

Eva Møller (KF):

Hvis man nu havde god tid, så kunne man godt have sat sig til at tælle, hvor mange gange vi har lavet ændringer i lovforslagene om CO₂-afgiften, den CO₂-afgift, som det største af de nuværende regeringspartier sammen med et af de øvrige regeringspartier og SF i sin tid absolut ville have indført. Det viste sig jo alligevel, at disse CO₂-afgifter ikke virkede helt på den måde, som man gerne ville have: Så var de for stramme et sted, og så gav det alligevel nogle urimelige forhold et andet sted, osv. osv.

Det var jo netop baggrunden for, at vi i Det Konservative Folkeparti i sin tid ikke ville være med til at indføre CO₂-afgifterne på den måde, som man ønskede det, og nu står vi altså igen i den situation, at vi kan konstatere, at nu er der en del af denne lovgivning, som ikke fungerer ganske hensigtsmæssigt.

Det har ofte været påstået, at der er større glæde i himlen over én synder, som omvender sig, end over hundrede, der ikke har omvendelse behov, så jeg vil også sige, at jeg er glad for, at det nu er gået op også for Socialdemokratiet og for hr. Martin Glerup, at der er et eller andet i disse regler, som ikke er så forfærdelig godt. Det viser sig faktisk, at det i nogle tilfælde kan være rene pengemaskiner, og at det er således, at vi kan risikere at få et overskud af produktion af el, så vi skal lede det varme vand ud i fjordene til ingen nytte.

Det var faktisk det, som vi fra konservativ side påpegede under den energipolitiske debat den 30. april, og da talte vi om fra vores side, at det ville være en ganske udmærket idé at afvikle, og vi talte ikke på det tidspunkt – sagt til hr. Martin Glerup – om nogen som helst periode for afviklingen. En sådan afvikling kunne, hvis vi kunne have enedes om det, have foregået over 50 år eller over 100 år. Men der var absolut ikke nogen genklang.

Og jeg skal sige til hr. Martin Glerup, at dengang da hr. Martin Glerup gik imod forslaget, blev der sagt, at det ville rive tæppet væk under de enkelte værkers økonomi. Nu kan jeg forstå, at det ikke river tæppet væk under visse enkelte